

Σύλλογος Φίλων Περιβαλλομένων Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Η Δύναμη του Λόγου

Εν αρχή ην ο Λόγος, και ο Λόγος ην προς τον Θεόν, και Θεός ην ο Λόγος. Ούτος ην εν αρχή προς τον Θεόν. Πάντα δι' αυτού εγένετο, και χωρίς αυτού εγένετο ουδέ εν ό γέγονεν. (Ιωάννης 1:1-3).

Και ειπεν ο θεος γενηθητω φως και εγενετο φως (Γεννεσις 1,3).

Και ο λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν, και εθεασάμεθα την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενοός παρά πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. (Ιωάννης 1:14).

Λαμβάνοντας υπόψη κανείς τα εδάφια αυτά της Αγίας Γραφής, μας κατακλύζει δέος και έκσταση αναλογιζόμενοι τη δύναμη του Λόγου.

Ο άνθρωπος σαν έλλογο όν κρύβει μέσα του κάποια σχέση με αυτή τη δύναμη. Αν αναλογιστούμε το πώς χρησιμοποιούμε τον λόγο, θα νοιώσουμε δέος και τρόμο για αυτά που ξεστομίζουμε και θα πάψουμε να μιλάμε.

Στα μαθηματικά και τη γεωμετρία ο όρος "λόγος" αναφέρεται στη σχέση και την αναλογία διαφόρων μεγεθών (1:1.000, 1:100.000 κλπ). Στη δική μας περίπτωση, όσο πιο συνειδητοί γινόμαστε τόσο περισσότερο βελτιώνουμε το λόγο μας με τον Λόγο.

Ο ανθρώπινος λόγος, που έχει άμεση σχέση με την λογική εκφράζεται με λέξεις και έτσι χάρη στη δυνατότητα της άρθρωσης του λόγου δημιουργήθηκε η γλώσσα. Η γλώσσα σαν εργαλείο επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων κάποιοι λαού διαφοροποιείται σε τελειότητα ανάλογη με την πνευματικότητα των ατόμων που συνιστούν την κοινωνία. Όσο πιο βαθυστόχαστα είναι τα μέλη της κοινωνίας τόσο πιο άρτια και νοηματική είναι η έκφραση επικοινωνίας τους. Αντίθετα όταν εκλείπει η πνευματικότητα, η γλώσσα γίνεται όλο και πιο ρηχή και περιορισμένη.

Ο δυναμισμός του λόγου έχει άμεση σχέση με ποιος το λέει και τι λέει, αλλά και πέραν αυτού έχει ένα εγγενή δυναμισμό που ο λαός εκφράζει με διάφορες φράσεις: "πέστο και έγινε", "καλομελέτα και έρχεται", "η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει" και πολλά άλλα...

Ο λόγος μας μπορεί να είναι δημιουργικός μέσα από την παραίνηση, επιβράβευση παρηγοριά, ευχή, προσευχή ή καταστροφικός μέσα από την συκοφαντία, κατηγορία, βρισιά, κατάρρα...

Ο λόγος μας όντως έχει δύναμη και πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στο πώς χρησιμοποιούμε αυτό μας το εργαλείο. Από τη στιγμή που θα εκστομίσουμε μια κουβέντα, δεν μπορούμε να την πάρουμε πίσω. Το κάθε τι που λέμε ή κάνουμε καταγράφεται στις ψυχές των συνανθρώπων μας και τον αιθέρα και συνεχίζει την δράση του δια παντός.

Πέτρος Γαρζώνης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για άλλη μια χρονιά συνεχίζονται τα μαθήματα **παραδοσιακών χορών** στο **Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»**

Τα μαθήματα θα γίνονται κάθε Πέμπτη τις ώρες:

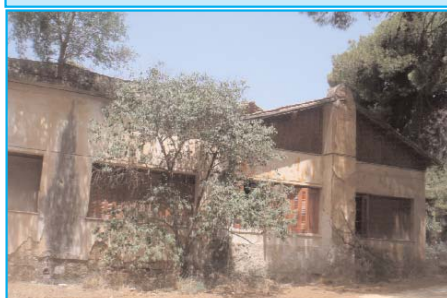
- 6.30-7.30 Αρχάριοι
- 7.30-8.30 Περσινόι αρχάριοι
- 8.30-9.30 Μεσαία ομάδα
- 9.30-10.30 Χορευτική ομάδα

Έναρξη: Πέμπτη 11 Οκτωβρίου 2012

Για εγγραφές και πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον **Ζέρβα Δημήτρη** στο **6986127436**.

Τα μαθήματα απευθύνονται σε εργαζόμενους Νοσοκομείων

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ

Έχει περάσει ενάμιση χρόνος από τότε που εγκρίθηκε και ανατέθηκε από την Περιφέρεια Αθηνών με την υπ. αρ.267/2011 Απόφαση Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής η αποκατάσταση του κτιρίου "Κυριαζίδειο" για να λειτουργήσει σαν μονάδα στήριξης συγγενών νοσηλευμένων του Νοσοκομείου μας. Έκτοτε ενστάσεις, προσφυγές, ασφαλιστικά μέτρα και δίκες στα πολιτικά Δικαστήρια μεταξύ των αναδόχων εταιρειών καθυστερούν το έργο. Το τελευταίο δικαστήριο ήταν στις 24 Σεπτεμβρίου 2012, αλλά αναβλήθηκε για τον επόμενο μήνα λόγω απεργίας των Δικαστικών... Έλεος...

Τι σημαίνει η ελληνική γλώσσα λίγοι από μας το γνωρίζουν. Η Αγγλική γλώσσα έχει 490.000 λέξεις από τις οποίες 41.615 λέξεις είναι από την Ελληνική γλώσσα (βιβλίο Guinness).

Η Ελληνική με την μαθηματική δομή της είναι η γλώσσα της πληροφορικής και της νέας γενιάς των εξελιγμένων υπολογιστών, διότι μόνο σ' αυτήν δεν υπάρχουν όρια (Bill Gates).

Η Ελληνική και η Κινέζικη είναι οι μόνες γλώσσες με συνεχή ζώσα παρουσία από τους ίδιους λαούς και στον ίδιο χώρο εδώ και 4.000 έτη. Όλες οι γλώσσες θεωρούνται κρυφοελληνικές, με πλούσια δάνεια από τη μητέρα των γλωσσών, την Ελληνική (Francisco Adrados, γλωσσολόγος).

Η Ελληνική γλώσσα έχει λέξεις για έννοιες οι οποίες παραμένουν χωρίς απόδοση στις υπόλοιπες γλώσσες, όπως άμιλλα, θαλπωρή και φιλότιμο. Μόνον η Ελληνική γλώσσα ξεχωρίζει τη ζωή από το βίο, την αγάπη από τον έρωτα. Μόνον αυτή διαχωρίζει, διατηρώντας το ίδιο ριζικό θέμα, το ατύχημα από το δυστύχημα, το συμφέρον από το ενδιαφέρον.

Το εκπληκτικό είναι ότι η ίδια η Ελληνική γλώσσα μας διδάσκει συνεχώς πώς να γράφουμε σωστά. Μέσω της ετυμολογίας, μπορούμε να καταλάβουμε ποιός είναι ο σωστός τρόπος γραφής ακόμα και λέξεις που ποτέ δεν έχουμε δει ή γράψει. Το "πειρούνη" για παράδειγμα, για κάποιον που έχει βασικές γνώσεις Αρχαίων Ελληνικών, είναι προφανές ότι γράφεται με "ει" και όχι με "ι" όπως πολύ άστοχα το γράφουμε σήμερα. Ο λόγος είναι πολύ απλός, το "πειρούνη" προέρχεται από το ρήμα "πειρώ" που σημαίνει τρυπώ-διαπερνά, ακριβώς επειδή τρυπάμε με αυτό το φαγητό για να το πιάσουμε. Επίσης η λέξη "συγκεκρυμένος" φυσικά και δεν μπορεί να γραφτεί "συγκεκρυμένος", καθώς προέρχεται από το "κρυμένος"(αυτός που έχει δηλαδή κριθεί) και όχι βέβαια από το "κρυμένος"(αυτός που έχει κρυφτεί). Άρα το να υπάρχουν πολλά γράμματα για τον ίδιο ήχο(π.χ. η, ι, υ, ει, οι κτλ) όχι μόνο δεν θα έπρεπε να μας δυσκολεύει, αλλά αντιθέτως να μας βοηθάει στο να γράφουμε πιο σωστά, εφόσον βέβαια έχουμε μια βασική κατανόηση της γλώσσας μας. Επιπλέον η ορθογραφία με την σειρά της μας βοηθάει αντίστοιχα στην ετυμολογία αλλά και στην ανίχνευση της ιστορική πορείας της κάθε μίας λέξης. Και αυτό που μπορεί να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε την καθημερινή μας νεοελληνική γλώσσα περισσότερο από οπδήποτε άλλο, είναι η γνώση των Αρχαίων Ελληνικών. Είναι πραγματικά συγκλονιστικό συνείσθημα να μιλάς και ταυτόχρονα να συνειδητοποιείς τι ακριβώς λες, ενώ μιλάς και εκστομίζεις την κάθε λέξη ταυτόχρονα να σκέφτεσαι την σημασία της. Είναι πραγματικά μεγάλο κρίμα να διδάσκονται τα Αρχαία με τέτοιο φρικτό τρόπο στο σχολείο ώστε να σε κάνουν να αντιπαθείς κάτι το τόσο όμορφο και συναρπαστικό.

Η ΣΟΦΙΑ

Στη γλώσσα έχουμε το σημαίνον (την λέξη) και το σημασιόνομο (την έννοια). Στην Ελληνική γλώσσα αυτά τα 2 έχουν πρωτογενή σχέση, καθώς αντιθέτα με τις άλλες γλώσσες το σημαίνον δεν είναι μια τυχαία σειρά από γράμματα. Σε μια συνηθισμένη γλώσσα όπως τα Αγγλικά μπορούμε να συμφωνήσουμε ολοι να λέμε το σύννεφο car και το αυτοκίνητο cloud, και από την στιγμή που το συμφωνήσουμε να ισχύει. Στα Ελληνικά κάτι τέτοιο είναι αδύνατον. Γι' αυτό το λόγο πολλοί διαχωρίζουν τα Ελληνικά σαν "ενοιολογική"

γλώσσα από τις υπόλοιπες "σημειολογικές" γλώσσες. Μάλιστα ο μεγάλος φιλόσοφος και μαθηματικός Werner Heisenberg είχε παρατηρήσει αυτή την σημαντική ιδιότητα για την οποία είχε πει: "Η θητεία μου στην αρχαία Ελληνική γλώσσα υπήρξε η σπουδαιότερη πνευματική μου άσκηση. Στην γλώσσα αυτή υπάρχει η πληρέστερη αντιστοιχία ανάμεσα στην λέξη και στο ενοιολογικό της περιεχόμενο". Όπως μας έλεγε και ο Αντισθένης, "Αρχή σοφίας, η των ονομάτων επίσκεψις". Για παράδειγμα ο "άρχων" είναι αυτός που έχει δική του γη(άρα= γή + έ-χων). Και πραγματικά, ακόμα και στις μέρες μας είναι πολύ σημαντικό να έχει κανείς δική του γη / δικό του σπίτι. Ο "βοηθός" σημαίνει αυτός που στο κάλεσμα τρέχει. Βοή= φωνή + θέ-ω= τρέχω. Ο Αστήρ είναι το αστέρι, αλλά η ίδια η λέξη μας λέει ότι κινείται, δεν μένει ακίνητο στον ουρανό (α + στήρ από το ίστημι που σημαίνει στέκομαι). Αυτό που είναι πραγματικά ενδιαφέρον, είναι ότι πολλές φορές η λέξη περιγράφει ιδιότητες της έννοιας την οποίαν εκφράζει, αλλά με τέτοιο τρόπο που εντυπωσιάζει και δίνει τροφή για τη σκέψη.

Για παράδειγμα ο "φθόνος" ετυμολογείται από το ρήμα "φθίνω" που σημαίνει μειώνομαι. Και πραγματικά ο φθόνος σαν συναίσθημα, σιγά-σιγά μας φθίνει και μας καταστρέφει. Μας "φθίνει" - ελαττώνει ως ανθρώπους-και μας φθίνει μέχρι και την υγεία μας. Και, βέβαια, όταν αναφερόμαστε σε κάτι που είναι τόσο πολύ ώστε να μην τελειώνει, πως το λέμε; Μα, φυσικά, "άρθρον". Έχουμε τη λέξη "ωραίος" που προέρχεται από την "ώρα". Διότι για να είναι κάτι ωραίο, πρέπει να έλθει και στην ώρα του. Ωραίο δεν είναι το φρούτο όταν είναι άγουρο ή σαπισμένο και ωραία γυναίκα δεν είναι κάποια ούτε στα 70 της άλλα ούτε φυσικά και στα 10 της. Ούτε το καλύτερο φαγητό είναι ωραίο όταν είμαστε χορτάτοι, επειδή, σε αυτή την περίπτωση, δεν μπορούμε να το απολαύσουμε. Ακόμα έχουμε την λέξη "ελευθερία" για την οποία το "ετυμολογικόν Μέγα" διατείνεται "παρά το ελεύθερι όπου ερα"= το να πηγαίνει κανείς όπου αγαπά. Άρα βάσει της ίδιας της λέξης, ελεύθερος είσαι όταν έχεις τη δυνατότητα να πιάς όπου αγαπάς. Πόσο ενδιαφέρονσα ερμηνεία! Το γάλαμα ετυμολογείται από το αγάλλαμαι(ευχαριστιέμαι) επειδή όταν βλέπουμε (σε αρχική φάση οι Θεοί) ένα όμορφο αρχαιοελληνικό άγαλμα η ψυχή μας ευχαριστείται, αγάλλεται. Και από το θέμα αυτό επέρχεται η αγαλλίαση. Αν κάνουμε όμως την ανάλυση της λέξης αυτής θα δούμε ότι είναι σύνθετη από αγάλλομαι + ίαση (=για-τρέιιά). Άρα, για να συνοψίσουμε, όταν βλέπουμε ένα όμορφο άγαλμα (ή οπδήποτε όμορφο), η ψυχή μας αγάλλεται και γιατρευόμαστε.

Και πραγματικά, γνωρίζουμε ολοι ότι η ψυχική μας κατάσταση συνδέεται άμεσα με τησωματική μας υγεία. Παρένθεση: και μια και το έφερε η "κουβέντα", η Ελληνική γλώσσα μας λέει και τι είναι άσημο. Από το στερητικό "α" και την λέξη σχήμα μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε τι. Για σκεφτείτε το λίγο. Σε αυτό το σημείο, δεν μπορούμε παρά να σταθούμε στην αντίστοιχη Λατινική λέξη για το άγαλμα (που μόνο Λατινική δεν είναι). Οι Λατίνοι ονόμασαν το άγαλμα, statua από το Ελληνικό "ίστημι" που ήδη αναφέραμε, και το ονόμασαν έτσι επειδή στέκει ακίνητο. Προσέξτε την τεράστια διαφορά σε φιλοσοφία μεταξύ των 2 γλωσσών, αυτό που σημαίνει στα Ελληνικά κάτι τόσο βα-

θύ ενοιολογικά, για τους Λατίνους είναι απλά ένα ακίνητο πράγμα. Είναι προφανής η σχέση που έχει η γλώσσα με τη σκέψη του ανθρώπου.

Όπως λέει και ο George Orwell στο αθάνατο έργο του "1984", απλή γλώσσα σημαίνει και απλή σκέψη. Εκεί το καθεστώς προσπαθούσε να περιορίσει την γλώσσα για να περιορίσει την σκέψη των ανθρώπων, καταργώντας συνεχώς λέξεις. "Η γλώσσα και οι κανόνες αυτής αναπτύσσουν την κρίση", έγραφε ο Mihal Eminescu, εθνικός ποιητής των Ρουμάνων. Μια πολύπλοκη γλώσσα αποτελεί μαρτυρία ενός προηγμένου πνευματικά πολιτισμού. Το να μπορείς να μιλάς σωστά σημαίνει ότι ήδη είσαι σε θέση να σκέφτεσαι σωστά, να γεννάς διαρκώς λόγο και όχι να παπαγαλίζεις λέξεις και φράσεις.

Η ΜΟΥΣΙΚΟΤΗΤΑ

Η Ελληνική φωνή κατά την αρχαιότητα ονομαζόταν "αυδή". Η λέξη αυτή δεν είναι τυχαία αφού προέρχεται από το ρήμα "άδω" που σημαίνει τραγουδά. Όπως γράφει και ο μεγάλος ποιητής και ακαδημαϊκός Νικηφόρος Βρεττικός: "Όταν κάποτε φύγα από τούτο το φώς θα ελιχθώ προς τα πάνω, όπως ένα ποταμάκι που μουρμουρίζει. Κι αν τυχόν κάπου ανάμεσα στους γαλάζιους διαδρόμους συναντήσω αγέλους, θα τους μιλήσω Ελληνικά, επειδή δεν ξέρουμε γλώσσες. Μιλάνε Μεταξύ τους με μουσική".

Ο γνωστός Γάλλος συγγραφέας Jacques Lacarriere επίσης μας περιγράφει την κάτωθι εμπειρία από το ταξίδι του στην Ελλάδα: "Άκουγα αυτούς τους ανθρώπους να συζητούν σε μια γλώσσα που ήταν για μένα αρμονική αλλά και ακατάληπτα μουσική. Αυτό το ταξίδι προς την πατρίδα-μητέρα των εννοιών μας-μου απεκάλυπτε ένα άγνωστο πρόγονο, που μιλούσε μια γλώσσα τόσο μακρινή στο παρελθόν, μα οικεία και μόνο από τους ήχους της. Αισθάνθηκα να τα έχω χαμένα, όπως αν μου είχαν πει ένα βράδυ ότι ο αληθινός μου πατέρας ή η αληθινή μου μάνα δεν ήταν αυτοί που με είχαν αναστήσει".

Ο διάσημος Έλληνας και διεθνώς φήμης μουσικός Ιάνης Ξενάκης, είχε πολλές φορές τονίσει ότι η μουσικότητα της Ελληνικής είναι εφάμιλλη της συμπαντικής. Αλλά και ο Γίββων (Gibbon) μίλησε για μουσικότητα και γονιμοτήτη γλώσσα, που δίνει κορμί στις φιλοσοφικές αφαιρέσεις και ψυχή στα αντικείμενα των αισθήσεων.

Ας μην ξεχνάμε ότι οι Αρχαίοι Έλληνες δεν χρησιμοποιούσαν ξεχωριστά σύμβολα για νότες, χρησιμοποιούσαν τα ίδια τα γράμματα του αλφαβήτου. "Οι τόνοι της Ελληνικής γλώσσας είναι μουσικά σημεία που μαζί με τους κανόνες προφυλάττουν από την παραφωνία μια γλώσσα κατ' εξοχήν μουσική, όπως κάνει η αντίστιξη που διδάσκει στα ωδεία, ή οι διέσεις και υφέσεις που διαρθρώνουν τις κακόηχες συγχορδίες", όπως σημειώνει η φιλόλογος και συγγραφέας Α. Τζιροπούλου-Ευσταθίου. Είναι γνωστό εξάλλου πως όταν οι Ρωμαίοι πολίτες πρωτάκουσαν στην Ρώμη Έλληνες ρήτορες, συνέρρεαν να θαυμάσουν, ακόμη και όσοι δεν γνώριζαν Ελληνικά, τους ανθρώπους που "ελάλουν ως αηδόνες". Δυστυχώς κάπου στην πορεία της Ελληνικής φυλής, η μουσικότητα αυτή (την οποία οι Ιταλοί κατάφεραν και κράτησαν) χάθηκε, προφανώς στα μαύρα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Να τονίσουμε εδώ ότι οι άνθρωποι της επαρχίας, του οποίους συχνά κοροϊδεύουμε για την προφορά τους, είναι πιο κοντά στην Αρχαιοελληνική προφορά από ό,τι εμείς οι άνθρωποι της πόλεως.

Η Ελληνική γλώσσα επιβλήθηκε αβίαστα (στους Λατίνους) και χάρη στην μουσικότητά της. Όπως γράφει και ο Ρωμαίος Οράτιος "Η Ελληνική φυλή γεννήθηκε ευνοημένη με μία γλώσσα εύχη, γεμάτη μουσικότητα".

<http://olympia.gr/2012/06/27/>

Η Γλώσσα μας

Τήν γλώτταν δεδώκασίν μοι Ελληνικήν. Ταύτη χρώμαι ευπειθώς τε αδιαιρέτως.

Κικέρων (ο ενδοξότερος ρήτωρ της αρχαίας Ρώμης): "Εί οι θεοί διαλέγονται, τη των Ελλήνων γλώττι χροῦνται".

Huan Azio (Βάσκος γεροισασιτής): "Διά την διεθνοποίησην της Ελληνικής γλώσσης μεγάλην ἔχομεν ευθύνην, ὡς οὐκ οὐσαν ἄλλην γλώσσαν αὐτῆς ἀνωτέραν".

Errieta Valter (Γαλλίδα γλωσσολόγος): "Ἡ Ελληνική γλώσσα εἶναι ἡ μόνη στὴν Ἑυρώπη που δὲν υπέκυψε σε καμία κατοχή".

Wandruska (καθηγητὴς Γλωσσολογίας Πανεπ. Βιέννης): "Οἱ ευρωπαϊκὲς γλώσσες φαίνονται ὡς διάλεκτοι τῆς Ελληνικῆς".

Sagredo και Puhana (Βάσκοι Ελληνιστές): "Ἡ Ελληνική γλώσσα και παιδεία αποτελοῦσι το θεμέλιον τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Πάντες δε Ευρωπαϊοὶ οφειλέται τῆς Ἑλλάδος εσμέν".

M. Ventris (Ἀγγλος ἐπιστῆμων που αποκρυπτογράφησε τὴ Γραμμικὴ γραφὴ Β'): "Ἡ ἀρχαία Ελληνική γλώσσα ἴητο και εἶναι ἡ ἀνωτέρα ὄλων των παλαιότερων και νεωτέρων γλωσσῶν".

U. Wilamowitz (Γερμανὸς φιλόλογος): "Ἡ Ελληνικὴ φυλὴ, ἀνωτέρα κάθε ἄλλης, εἶναι και μητέρα κάθε πολιτισμοῦ".

Βολταίρος (Γάλλος διανοητής): "Εἴθε ἡ Ελληνική γλώσσα να γίνῃ κοινὴ ὄλων των λαῶν".

Var. Goeger (Γερμανὸς σοφός): "Ὁ Ευρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα".

Goethe (ο κορυφαῖος Γερμανὸς ποιητής): "Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ο νοῦς και ἡ καρδιά τῆς οἰκουμένης".

Ακαδημία Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ, "Παγκόσμια Ἱστορία": "Χωρὶς τα θεμέλια που ἔθεσαν οἱ Ἕλληνες δὲν θα υπήρχε ο νεώτερος ευρωπαϊκὸς πολιτισμὸς. Ἡ Ελληνικὴ λογοτεχνία εἶναι ἡ ἀρχαιότερη τῆς Ευρώπης".

Hellen Keler (ἡ διάσημη τυφλὴ Ἀμερικανίδα συγγραφέας): "Ὅπως το βιολί εἶναι το τελειότερο μουσικὸ ὄργανο, ἔτσι και ἡ Ελληνικὴ γλώσσα".

H.F. Kitto (Ἀγγλος καθηγητὴς Πανεπιστημίου): "Ὅλοι ο κλάδοι τῆς λογοτεχνίας και τῆς ἐπιστήμης ἀρχίζουν με τοὺς Ἕλληνες. Ἡ Ελληνικὴ γλώσσα εἶναι ἡ πιο καθαρὴ και ἡ πιο πλούσια στὸν κόσμο".

Irina Kovaleva (Ρωσίδα καθηγήτρια Πανεπιστημίου Μόσχας): "Ἡ Ελληνικὴ γλώσσα εἶναι ὁμορφὴ σαν τὸν οὐρανὸ με τ' ἄστρα".

Maurice Croiset (Γάλλος Ἀκαδημαϊκός): "Ὁ ἄνθρωπος θα ἀνατρέχουν πάντα στὶς πηγές τῆς Ελληνικῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος για να δροσιοτοῦν".

Furtwengler (καθηγήτρια Πανεπιστημίου Βιέννης): "Ἡ Ρώμη στάθηκε μίαν αἰώνια πόλη, ἀλλὰ ἡ Αθήνα εἶναι κόσμος ολόκληρος".

Marianne McDonald (ἡ πρωτεργάτιδα τοῦ TLG): "Ἡ γνώση τῆς Ελληνικῆς γλώσσας εἶναι ἀπαραίτητο θεμέλιο υψηλῆς πολιτιστικῆς καλλιέργειας".

Karl Marx (ο θεμελιωτὴς τοῦ Μαρξισμοῦ): "Οἱ ἀξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ παραμένουν ἀφθαστα πρότυπα".

Bernard Shaw (ἱρλανδὸς συγγραφέας): "Ἄν στὴ βιβλιοθήκη σας δὲν ἔχετε ἔργα των ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, τότε μένετε σ' ἓνα σπίτι χωρὶς φως".

Martin Heidegger (φιλόσοφος): "Για τοὺς Ἕλληνες ἡ ὑψίστη προίκα τοὺς εἶναι ἡ γλώσσα τοὺς, στὴν ὁποία ἡ παρουσία (φιλοσοφικὸς ὅρος) ὡς τοιαύτῃ φθάνει στὴν ἐκκάλυψη και στὴν κάλυψη. Ὅποιοι δε μποροῦν να δεῖ τὴ δωρεὰ ἐνὸς τέτοιου δώρου προς τὸν ἄνθρωπο και ὅποιοι δε μποροῦν ν' ἀντιληφθῆν τὸν προορισμὸ ἐνὸς τέτοιου πεπρωμένου, καθόλου δε θ' ἀντιληφθῆν τὸν λόγον περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ εἶναι, ὅπως ο φυσικὸς τυφλὸς δε μποροῦν ν' ἀντιληφθῆν τι εἶναι τὸ φως και τὸ χροῦμα". "Τα ἀρχαία Ἑλληνικά δὲν εἶναι μίαν γλώσσα, ἀλλὰ Ἡ Γλώσσα".

Werner Heisenberg (Γερμανὸς φυσικομαθηματικὸς-φιλόσοφος): "Ἡ θῆρα μου στὴν Ελληνικὴ γλώσσα υπήρξε ἡ σπουδαιότερη πνευματικὴ μου ἀσκήσις. Στὴ γλώσσα αὐτὴ ὑπάρχει ἡ πληρέστερη ἀντιστοιχία μεταξὺ τῆς λέξεως και τοῦ ἐννοιολογικοῦ τῆς περιεχομένου".

Marianne McDonald (ἡ πρωτεργάτιδα τοῦ TLG): "Ἡ Γλώσσα τῆς Ἐλευθερίας, ὁ Ἐνδοξὸς Θησαυρὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ Δόξα τῆς Ἑλλάδος, ἀνήκει σε ὄλους μας και ἔχει

διαμορφώσει τὴν ἐπιστημονικὴ και λογοτεχνικὴ κληρονομία τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου. [...] Ἡ ἱστορία τῆς Ελληνικῆς γλώσσας ἀποτελεῖ τὴν ἱστορία τῆς φιλοσοφικῆς και πολιτιστικῆς ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπου τῆς Δύσης. Ἀπὸ ὅλα τα ἀνθρώπινα δημιουργήματα, ἡ Ελληνικὴ γλώσσα εἶναι το καταπληκτικότερο. Ἡ γνώση τῆς Ελληνικῆς γλώσσας, τῆς ζωῆς και των σχέσεων στὶς ὁποῖες οἱ Ἕλληνες ἐξέφρασαν τὴ σκέψη τοὺς και τα ἀσθηματά τοὺς, εἶναι ουσιαστικὰ ἀντιπροσωπευτικὰ στοιχεῖα για ἓναν υψηλὸ πολιτισμὸ. Δὲν ὑπάρχει πιο ὁμορφὴ γλώσσα ἀπὸ τὴν Ελληνικὴ. Ἐξεί διατηρήσει τὴν ὁμορφία τῆς μέσα στους αἰῶνες, ὄχι μόνο με τὴ μορφή και τοὺς ἦχους τῆς, ἀλλὰ και με τὴς ἠθικὲς ιδέες που ἐκφράζει. [...] Οἱ Ἕλληνες μας ἔδωσαν τὸ χρυστὸ μέτρο και τὴ χρυσὴ τοὺς γλώσσα. [...] Ἡ Ελληνικὴ γλώσσα πρέπει να διαιωσιεῖ ὡς πολῦτιμος και ωραῖος θησαυρὸς. [...] Πρέπει να ξεκινήσουμε μίαν νέα σταυροφορία για τὴν υπεράσπιση τῆς Ελληνικῆς γλώσσας και τὴ διατήρηση τῆς ἱστορικῆς μνήμης τοῦ παρελθόντος. Ἡ Ελληνικὴ γλώσσα εἶναι ἓνα γερὸ κτίσμα ὄσο ο Παρθενώνας. [...] Ἀς ἐργαστοῦμε ὄλοι μαζί για να λαμπρύνουμε τὸ θησαυρὸ τῆς Ελληνικῆς Γλώσσας και να τὸν κάνουμε κτήμα προσιτὸ σε ὄλον τὸν κόσμο".

G. Murray (καθηγητὴς τῆς Ελληνικῆς Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο τῆς Οξφόρδης): "Ἡ Ελληνικὴ εἶναι ἡ τελειότερη γλώσσα. Συχνὰ διαπιστώνει κανεὶς ὅτι μίαν σκέψη μπορεῖ να διατυπωθεῖ με ἀνεση και χάρη στὴν Ελληνικὴ, ἐνὸ γίνεται δύσκολη και βαριά στὴν Λατινικὴ, Ἀγγλικὴ, Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ. Εἶναι ἡ τελειότερη γλώσσα ἐπεὶδὴ ἐκφράζει τὶς σκέψεις των τελειότερων ἀνθρώπων".

T.L. Heath (Βρετανὸς μαθηματικὸς): "Ἡ Ελληνικὴ γλώσσα προσφερόταν κατὰ ἐξαιρετικὸν τρόπο ὡς ὄχημα τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως. Ἐνα ἀπὸ τα κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς γλώσσας τοῦ Εὐκλείδη εἶναι ἡ θαυμαστὴ ἀκριβεία. Ἡ γλώσσα των Ἑλλήνων εἶναι ἐπίσης θαυμασιῶς περιεκτικὴ. Στὸν Ἀρχιμήδη, στὸν Ἦρωνα, στὸν Πτολεμαῖο και στὸν Πάππο θα βροῦμε πραγματικὰ πρότυπα περιεκτικῶν δηλώσεων".

Huan Puhana Arza (Βάσκος Ελληνιστής): "Ἡ τῆς Ελληνικῆς γλώσσας σαφήνεια, ἡ τελειότης, ἡ ελασπιότης και πλούτος τοσοῦτοι εἰσὶν ἢ πάσας ἄλλας γλώσσας υπερίσχυε και ἰκανὴ τὸν δημιουργεῖν και ἀναπτύσσειν τοσοῦτον πολιτισμὸν ἢ πάσαι ἄλλαι ἡττονές εἰσὶν, ἀλλ' ἀφειλέται αὐτῆς".

M. Ventris: "Ἡ ἀρχαία Ελληνικὴ γλώσσα εἶχε ἀνωτερότητα και ἐξακολουθεῖ να ἔχει ἀπέναντι σε ὄλες τὶς νεώτερες γλώσσες και, γιατί ὄχι, ἀπέναντι σε ὄλες τὶς λατινικὲς, γερμανικὲς ἢ σλαβικὲς. Αὐτὸ το ἐργαλεῖο εἶναι το τελειότερο πνευματικὸ ἐργαλεῖο που σφυρηλάτησε ποτὲ ἡ ἀνθρώπινη νόησις".

Jean Bouffartigue και Anne-Marie Delrieu (Γάλλοι λεξικογράφοι): "Μακρινὴ πηγὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας ἡ Ἑλλάδα, βρίσκειτα ζωντανὴ μέσα στὶς λέξεις που λέμε. Σχηματίζει κάθε μέρα τὴ γλώσσα μας. Οἱ βάσεις και ο ἐξοπλισμὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ λεξιλογίου ἦρθαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀκόμα και στὴν ἀρχαιότητα. Τα δάνεια ὄμως ἐξακολουθήσαν, και ὄχι μόνο ἀπὸ συνήθεια. Συνέχισαν, διότι ἡ Ελληνικὴ γλώσσα προσφέρεται με ἀξιοθαύμαστο τρόπο, πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὄ,τι ἡ Λατινικὴ, για τὴν δημιουργία των λέξεων ἀνάλογα με τὶς ἀνάγκες. Ἡ Ελληνικὴ γλώσσα δὲν παρθεῖε πια αρκετὲς λέξεις για τὸν αὐξανόμενο ἀριθμὸ νέων ἐννοιῶν. Παρουσιάστηκε τότε ἡ ἰδέα να χρησιμοποιηθοῦν οἱ μέθοδοι που ἐφάρμοζαν οἱ Ἕλληνες για να αὐξάνουν τὸ λεξιλόγιό τοὺς. Ἡ δομὴ τῆς γλώσσας τοὺς τοὺς ἐπέτρεπε να συνθέτουν λέξεις μ' ἓναν τρόπο ἀπλό και ἀποτελεσματικὸ. Τοὺς μιμήθηκαν κατασκεύασαν μίαν νέα λέξη, τὴν ὁποία μετέτρεψαν στὴ γλώσσα τοὺς (γαλλικὰ, ἀγγλικὰ, γερμανικὰ, ἰταλικὰ). Ἡ μίμηση τὶς πιο πολλὰς φορὲς εἶναι πετυχημένη, διότι οἱ κατασκευαστὲς Ελληνικῶν λέξεων εἶναι ἐξαιρετικοὶ Ελληνιστές".

H.F. Kitto (Βρετανὸς καθηγητὴς Πανεπιστημίου Bristol): "Εἶναι στὴ φύση τῆς Ελληνικῆς γλώσσας να εἶναι ἀκριβὴς, καθαρὴ και σαφὴς. Ἡ ἀσάφεια και ἡ ἔλλειψη ἀμεσης ἐνοράσεως, που χαρακτηρίζει μερικὲς

φορὲς Τα Ἀγγλικά, καθὼς και τα Γερμανικά, εἶναι ἐντελῶς ξένες στὴν Ελληνικὴ γλώσσα. Μαζὶ με αὐτὴ τὴ σαφήνεια και τὴν δημοφιλότητα και τὴν σοβαρότητα, βρίσκουμε ἐπίσης εὐαισθησία και ἀψογὴ κομψότητα".

Albert Zursen: "Δε μπορεῖ κανεὶς ν' ἀναφερθεῖ στα Ἑλληνικά γράμματα, χωρὶς να ἀναφέρει ὅτι και ἡ ἴδια ἡ γλώσσα, μίαν ἀπὸ τὶς ωραιότερες ἀπ' ὄλες μίλησαν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι, ἐξακολουθεῖ να ζεῖ και σήμερα στὴν ἐπιστημονικὴ ορολογία τῆς ἐποχῆς μας, παρέχοντάς μας μίαν ἀσπείρευτὴ πηγὴ νέων ὄρων".

W. Thompson (καθηγητὴς Φυσικῆς Ἱστορίας στο Πανεπιστήμιο St. Andrews): "ὑπάρχουν ἄνθρωποι που λένε ὅτι τα Ἑλληνικά δε χρειάζονται. Πράγματι, ὑπάρχουν ἄνθρωποι για τοὺς ὁποῖους τα Ἑλληνικά δε θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα. ὑπάρχουν ὄμως και θα ἐξακολουθήσουν να ὑπάρχουν πολλοὶ ἄλλοι, που στὴν Ελληνικὴ σοφία και στὴν γλυκὴ Ελληνικὴ γλώσσα ἀνακαλύπτουν κάτι που τὸ ἔχουν ἀνάγκη και που χωρὶς αὐτὸ θα ἔνοιωθαν στ' ἀλήθεια φτωχοί: κάτι που εἶναι σαν ραβδί στὸ χέρι, φως στὸ μονοπάτι, φάρος-ὁδηγός... Και ὅταν κάποιος τοὺς ρωτῆσει για τοῖό λόγο ἀσχολοῦνται με τὴν Ελληνικὴ γλώσσα, τὸ πιθανότερο εἶναι ὅτι θα μείνουν ἀκρωνοὶ μπροστὰ στὴν τερατώδη ὕβρη τῆς ἐρωτήσεως και ο λόγος τῆς ἀρροσιώσεώς τοὺς θα μείνῃ για πάντα κρυμμένος ἀπὸ τὸν ἐρωτῶντα".

Edward Gibbon (Βρετανὸς ἱστορικὸς): "Ὁ Βυζαντινὸς ἐξακολουθοῦσαν να κατέχουν τὸ χρυστὸ κλειδί που μποροῦσε να ἐκκλειδώνει τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀρχαιότητος: τὴ μουσικὴ και τὴν πλούσια Ελληνικὴ γλώσσα που δίνει ψυχὴ στα ἀντικείμενα των ἀσθησεων και σώμα στὶς ἀφηρημένες ἐννοιες τῆς φιλοσοφίας".

Mary Shelley: "Ἡ γλώσσα των Ἑλλήνων, σε ποικιλία, ἀπλότητα, εὐλογισία και πισιότητα ξεπερνᾷ κάθε ἄλλη".

Johann Wolfgang von Goethe: "Ἀκουσα στὸν Ἅγιο Πέτρο τῆς Ρώμης τὸ Ευαγγέλιο σε ὄλες τὶς γλώσσες. Ἡ Ελληνικὴ ξεχώρισε, ὄστρο λαμπρὸ μέσα στὴ νύχτα".

Φρειδερίκος Νίτσε ("Ἡ Γένεση τῆς Τραγωδίας", κεφ. XV, 1872): "Ἀποδεικνύμενα σε κάθε περίοδο τῆς ἐξέλιξης τοῦ ο δυτικοευρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ προστάθηκε να ἀπελευθερωσε τὸν εαυτὸ τοῦ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι διαποτισμένη με βαθύτατη δυσἀρεσκεία, διότι οτιδήποτε κι ἄν (οἱ δυτικοευρωπαϊοὶ) δημιουργοῦσαν, φαινομενικὰ πρωτότυπο και ἀξιοθαυμασμοῦ, ἔχανε χροῦμα και ζωὴ στὴ σύγκρισή του με τὸ Ἑλληνικὸ μοντέλο, συρρικνωνόταν, κατέληγε να μοιάζει με φθινὸ ἀντίγραφο, με καρικατούρα. Ἐτσι ξανά και ξανά μίαν ὀργὴ τοποισμένη με μῖσος ξεσπάει ἐναντίον των Ἑλλήνων, ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ μικροῦ και ἀλαζονικοῦ ἔθνους που εἶναι τὸ νεῦρο να ονομασθῆ βαρβαρικὸ (για κάθε ἐποχὴ) ὄ,τι δὲν εἶχε δημιουργηθεῖ στὸ ἔδαφός του. Μα ποιοί, ἐπιτέλους, εἶναι αὐτοὶ των ὁποῖων ἡ ἱστορικὴ ἀγλὴ υπήρξε τόσο ἐρήμηση, οἱ θεοσοῖ τοὺς τόσο περιορισμένοι, τα ἦθη τοὺς ἀμφίβολα ἔγος ἀπαράδεκτα, και οἱ ὁποῖοι απαιτοῦν μίαν ἐξαιρετικὴ θέση ἀνάμεσα στα ἔθνη, μίαν θέση πάνω ἀπὸ τὸν πλῆθος; Κανένας ἀπὸ τοὺς ἐπιανεμρανζόμενους ἐχθροὺς τοὺς δὲν εἶχε τὴν πύχνη να ἀνακαλύψει τὸ κώναιο, με τὸ ποῖο θα μπορούσαμε μίαν για πάντα να ἀπαλλαγούμε ἀπὸ αὐτοὺς. Ὅλα τα δηλητήρια τοῦ φθόνου, τῆς ὕβρεως, τοῦ μῖσους ἔχουν ἀποδειχθεῖ ἀνεπαρκῆ να διαταράξουν τὴν υπέρροχη ὁμορφία τοὺς. Ἐτσι, οἱ ἄνθρωποι συνεχίζουν να νιώθουν ντροπὴ και φόβο ἀπέναντι στους Ἕλληνες. Βέβαια, πού και πού, κάποιος ἐμφανίζεται που ἀναγνωρίζει ἀκέραιη τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀλήθεια που διδάσκει ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι οἱ ἠνιοχοὶ κάθε ἐπερχόμενου πολιτισμοῦ και σχεδὸν πάντα τόσο τα ἄρματα ὄσο και τα ἄλογα των ἐπερχόμενων πολιτισμῶν εἶναι πολὺ χαμηλῆς ποιότητος σε σχέση με τοὺς ἠνιοχοὺς (Ἕλληνες), οἱ ὁποῖοι τελικὰ ἀθλοῦνται οδηγώντας τὸ ἄρμα στὴν ἄβυσσο, τὴν ὁποῖα αὐτοὶ ξεπερνοῦν με ἀχιλλεῖο πηδῆμα".

Τὸν Γιάννη Παυλάκη, φιλόλογου και προέδρου ΟΔΕΦ Πειραιῶς. Ἄρθρο στὴν ἐφημερίδα "Ἡ Γλώσσα μας" τοῦ Ομίλου Πειραιῶς για τὴ διάδοση τῆς Ελληνικῆς Γλώσσας

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΟΙ ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ ΔΙ' ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΣΩΤΗΡΙΑΝ"

ΤΟ ΕΚΔΩΘΕΝ ΧΘΕΣ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

Εδημοσιεύθη χθες μακροσκελής βούλευμα του Συμβουλίου των Πλημμελειοδικών δια τας απάτας τας οποίας διέπραξεν ο διαβόητος Νικήτας Ξύδας ο οποίος εισήγγε φυματικούς εις την "Σωτηρίαν", λαμβάνων γράμματα και χρησιμοπιών πλαστά σημειώματα σημειώματα του πολιτικού γραφείου και βουλευτών. Δια του βουλευματος παραπέμπονται όπως δικασθούν υπό του Πλημμελειοδικείου οι μεν Νικήτας Ξύδας, Αργ. Κουβουτσάκος, Αν. Καρακατσάνης και Γ. Παρασκευόπουλος ως συναυτουργοί εις απάτας, ο Κυριάκος Δαρζάκης ως κλητήρ της "Σωτηρίας" δια δωσοληψίαν, ο Σπυρ. Καρνάτσος υπάλληλος φαρμακείου δια απάτην και δωροληψίαν, ο Νικ. Παρατένος υπάλληλος του υπουργείου Προνοίας διότι εχορηγεί ψευδείς βεβαιώσεις απορίας και ο Ι. Παπατσώρης γεν. Διευθυντής της "Σωτηρίας" δια παράβασιν καθήκοντος. Του βουλεύματος προτάσσεται μακροσκελής πρότασις του εισαγγελέως αναφέρονσα εν λεπτομερεία τας υπό του Ξύδα διαπραχθείσας απάτας και έπεται το σκεπτικόν: Κατά το διατακτικόν του βουλεύματος οι τέσσαρις πρώτοι παραπέμπονται διότι προς ίδιος όφελος εζημίωσαν το σανατόριον "Σωτηρία" εισάγοντες εις αυτό μη δικαιούμενα πρόσωπα δι' απατηλών ψευδοαυτοπιτύσεων, δια πλαστοπροσωπίων και δια πλαστών εγγράφων, ήτοι σημειωμάτων και συστατικών επιστολών σημαινόντων προσώπων. Ο εκ των ανωτέρω Κυριάκος Δαρζοκλής υπάλληλος της "Σωτηρίας" απητεί και εδέχτο - κατά το βούλευμα- δώρα και άλλα οικονομικά ωφελήματα και συγκεκριμένως 300.000 δρχ δι εκάστην εισαγωγήν ασθενούς. Ο Σπυριδών Καρνάτσος παραπέμπεται διότι εμφανιζόμενος ως έχων σχέσεις με ισχυρά πρόσωπα εισήγαγεν ασθενείς εις την "Σωτηρίαν", λαβών παρ' εκάστου μέσω του Νικ. Ξύδα 500.000 δρχ. Ο Νικόλαος Περατεινός παραπέμπεται διότι, υπάλληλος της Κοινωνικής Πρόνοιας Πειραιώς εβεβαίωσε ψευδή περιστατικά εις πιστοποιητικά τα οποία εχρησιμοποίησαν οι εισαγόμενοι εις την "Σωτηρίαν". Ο Ιωάννης Παπατσώρης παραπέμπεται διότι από τα μέσα περίπου του 1945 μέχρι του Φεβρουαρίου 1950 υπάλληλος ων, ήτοι γενικός διευθυντής του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου "Η Σωτηρία" εκ προθέσεως παρέβη τα καθήκοντα της υπηρεσίας του ήτοι κατά συνεννόησιν μετά του Ν. Ξύδα, επέτρεπεν εις τούτον και εις άλλους υπ' αυτού παραγγελλόμενους να εισάγη δήθεν απόρους φυματικούς εις το υπό την διεύθυνσιν του Σανατορίου, μη δεομένουσ αμέσου επεμβάσεως και επειγουσής νοσηλευτικής αρωγής, προς τον σκοπόν όπως περιποίησιν εις τούτους, παράνομα ωφέλη, κατά τα εκτεθέντα εις το κατ' αυτών υπό στοιχ. Α' εγκλητήριον και βλάβην το τε Σανατόριον, αποστερομένουσ των εκ των νοσηλειων δικαιωμάτων του ατε μη απόρων των εισαγομένων και πλείστους άλλους φυματικούς αναμένοντας την σειράν των προς εισαγωγήν, η τάξις προτεραιότητας των οποίων κατά τον ισχύοντα κανονισμόν, ανετρέπετο δια της παραβάσεως τούτης και εξηναγκάζοντο να καθυποβληθούν εις υλικάς δαπάνας ι-διωτικής θεραπείας.

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών αποφαίνεται ότι "δεν πρέπει να γίνη κατηγορία κατά των ακολούθως μνημονευομένων και δια τας επόμενας πράξεις, φερομένας ως τελεσθείσας τον

αυτόν τρόπον και χρόνον: Του ειρημένου Σπυριδώνος Καρνάτσου επί δωροδοκία Δημοσίων Υπαλλήλων του άρθρου 236 παρ. 2 Π.Κ. Του Κυριάκου Δαρζάκη, επί πλαστογραφία μετά χρήσεως και παράβαση του περί μεσαζόντων Νόμου. Του Χαράλ. Λεοντίδη επί δωροδοκία του Ιωάννου Παπατσώρη ωσαυτός επί δωροδοκία μετά την ως ανωτέρω διαμόρφωσιν του κατηγορητηρίου. Της Βασιλικής συζ. Γιάννη Μπαρμπαρέσσου επί απάτη. Του Γεωργίου Τριανταφύλλου ιατρού επί απάτη. Του Σωτ. Χαραλαμπόπουλου επί πλαστογραφία μετά χρήσεως και παράβασις του περί μεσαζόντων Νόμου. Του Άλεξ. Ρωμαίου, επί δωροδοκία υπαλλήλων και επίσης επί παραβάσει του περί μεσαζόντων Νόμου και του Γεωργ. Βλαστού, εκτάκτου δημοσίου υπαλλήλου επί ψευδείς βεβαιώσεις του άρθρου 242 παρ. 3 Π. Κώδικος. Απορρίπτει την περί προσωρινής επ' εγγυήσεως εκ των φυλακών αίτησιν του Νικ. Ξύδα. Διατάσσει ωσαύτως την κατάργησιν της ισχύος του εντάλματος συλλήψεως κατά του κατηγορουμένου Νικολάου Περατεινού. Διατάσσει την διάρκειά της προφυλακίσεως του κατηγορουμένου Νικήτα Ξύδα μέχρις οριστικής εκδικάσεως των κατ' αυτού κατηγοριών.

Εφημερίδα Ελευθερία 06.061951 σελ.3

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Προς τον κύριο Γεώργιο Καζαντζόπουλο της Global Challenges Εταιρίας Περιβαλλοντικών Υπηρεσιών για τη δωρεάν διάθεση των 16 χάρτινων κάδων ανακύκλωσης.

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ" και Επιτροπή Ανακύκλωσης

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΡΟΥΧΑ

Τώρα με την αλλαγή του ρουχισμού στις ντουλάπες σας, μπορούμε να δεχτούμε όσα από τα χειμωνιάτικα ρούχα δεν θέλετε να χρησιμοποιήσετε φέτος. Σας παρακαλούμε τα ρούχα που θα φέρετε να είναι σε καλή κατάσταση, καθαρά και σιδερωμένα. Θα προσπαθήσουμε να τα διαθέσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Υπάρχει ανάγκη για Τζίν, Μπουφάν και κουβέρτες, που θα διατεθούν σε άστεγους.

Απευθυνθείτε στους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού:

Κώστας Βιταλάκης τηλ. -3268 ή 6977202398
και Σοφία Βιταλάκη τηλ. 6973538028.

Οι Προϊσταμένες των Τμημάτων μπορούν να επικοινωνήσουν με τους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού για κάλυψη αναγκών νοσηλευόμενων ασθενών. ο κ. Βιταλάκης θα βρίσκεται στην Ιματιοθήκη κάθε Τετάρτη 9-2

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΗΤΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου τους:

την Εταιρεία Airotel, Γιώργο Αργυριάδη και την Χρυσούλα Βοζίκη στη μνήμη του **Γιώργου Γεωργιάδη**. Το Ακτινοδιαγνωστικό-Παραεμβατικό Τμήμα ΓΝΝΘΑ "Η Σωτηρία" στη μνήμη του **Άγγελου Κοκκαρόπουλου**

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΑΤΕ BANK: 274 04 003500 12

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Οικονομικά

Σεπτεμβρίου 2012

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
442,00 ευρώ	2.550,86 ευρώ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ	
Περιθαλπομένοι:	1.764,68 ευρώ
ΕΛΤΑ, εφημερίδα, Διανομή:	721,18 ευρώ
Διάφορα έξοδα:	65,00 ευρώ

Επι κοινωνία εν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Φωτεινή Δαρειωτάκη, Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασιλίσσα Καλαφάτης και Αθηνά Πέτση.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους.

Ζούσε κάποτε, πριν πολλά χρόνια, ένας βασιλιάς πολύ θλιμμένος που είχε έναν υπηρέτη χαρομένο και αισιόδοξο. Κάθε πρωί ζυπνούσε τον βασιλιά πηγαίνοντας του το πρόγευμα, τραγουδούσε χαρούμενα στιχάκια, του έκανε αστειούς μορφαρισμούς. Στο κεφάλι πρόσωπο του υπήρχε πάντα ένα μεγάλο φωτεινό χαμόγελο, αλλά και όλη του η ζωή ήταν ήρεμη και ευτυχιωμένη. Κάποια μέρα ο βασιλιάς δεν άντεξε και τον ρώτησε:

-Ποιο είναι το μυστικό σου;
-Ποιο μυστικό Μεγαλειότατε;
-Μην κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις. Ποιό είναι το μυστικό της χαράς σου. Λέγε γρήγορα.
-Μα... δεν υπάρχει μυστικό Μεγαλειότατε.
-Πως τολμάς να λες ψέματα σε εμένα. Έχω κόψει κεφάλια για πολύ μικρότερες προσβολές, από ένα ψέμα.

-Πιστέψτε με Μεγαλειότατε, σας παρακαλώ, δεν σας κρύβω τίποτα. Δεν υπάρχει κανένα μυστικό.

-Και πως τα καταφέρνεις βρε ανόητε και είσαι όλη την μέρα τόσο κεφάτος; Σε έχω παρακολουθήσει, σε βλέπω. Όλο χαχαχού και αστεία είσαι.

-Μα Μεγαλειότατε, η ζωή ήταν τόσο γενναϊόδωρη μαζί μου. Η Λαμπροσύνη σας με τιμά και με έχει στην υπηρεσία της. Με την γυναίκα μου και τα παιδιά μου μένουμε σε ένα ωραίο σπίτι που μας παραχώρησε το παλάτι. Μας προσφέρει ρούχα και τροφή για όλους μας, δωρεάν εκπαίδευση στα παιδιά μου, επί πλέον δε, η Μεγαλειότητα σας μου πληρώνει και ένα μικρό μηνιαίο επίδομα, που ικανοποιεί τις μικροεπιθυμίες μας. Πως να μην είμαι ευτυχισμένος;

-Άκου, ηλίθιες δικαιολογίες έχω χορτάσει από τους συμβούλους μου. Αν δεν μου πεις το μυστικό της χαράς σου, η υπομονή μου θα εξαντληθεί και μαζί της και το κεφάλι στους ώμους σου. Είναι αδύνατο να είναι κάποιος ευτυχισμένος με αυτά που μου παρέθεσες.

-Μα Βασιλιά μου σας παρακαλώ πιστέψτε με. Δεν σας κρύβω κάτι. Πως θα μπορούσα άλλωστε. Δεν υπάρχει μυστικό.

-Χάσου από μπροστά μου ηλίθιε, πριν φωνάξω το δήμιο. Γελοίο. Καραγκιόζι.

Ο υπηρέτης χαμογέλασε, έκανε μια βαθειά υπόκλιση, και βγήκε από το δωμάτιο. Τον βασιλιά όμως, δεν τον χωρούσε ο τόπος. Του φαινόταν τόσο παράλογο ο βάλος του να είναι τόσο ευτυχισμένος, ζώντας σε δανεικό σπίτι, τρώγοντας από τα περισσεύματα των αυλικών, φορώντας ρούχα από δεύτερο χέρι. Ακούα καλύτερα κάπως να ηρεμήσει, φώναζε τον πιο σοφό σύμβουλό του και του διηγήθηκε την συζήτηση και την απορία του.

-Πες μου γέροντα, γιατί ο άνθρωπος αυτός είναι ευτυχισμένος;

-Α, Μεγαλειότατε, επειδή προφανώς βρίσκεται έξω από τον κύκλο.

-Έξω από που;

-Μα από τον κύκλο.

-Γι' αυτό είναι ευτυχισμένος;

-Όχι μεγαλειότατε, γι αυτό δεν είναι ευτυχισμένος.

-Δεν καταλαβαίνω γέροντα. Δηλαδή όποιος είναι στον κύκλο είναι δυστυχής; Εγώ είμαι δυστυχής διότι είμαι μέσα στον κύκλο;

-Ακριβώς βασιλιά μου.

-Και πως βγήκε;

-Δεν μπήκε ποτέ.

-Βάλθηκες να με τρελάνεις κι εσύ γέροντα. Τι στην οργή κύκλος είναι αυτός και γιατί μας προκαλεί θλίψη;

-Είναι ο κύκλος του ενενήντα εννέα.

-Και πως λειτουργεί αυτός ο διαολόκυκλος;

-Μεγαλειότατε είναι δύσκολο να σας τον εξηγήσω με λόγια, μπορώ όμως να σας τον δείξω στην πράξη.

-Δηλαδή τι θα κάνεις;

-Αν μου επιτρέψετε θα βάλω τον υπηρέτη σας στον κύκλο.

-Πως δηλαδή, θα τον σπρώξεις; είτε ο βασιλιάς κοροϊδευτικά.

-Δεν θα χρειαστεί βασιλιά μου. Αν βρει την ευκαιρία θα μπει μόνος του.

-Και καλά, όταν μπει δεν θα δει ότι αυτό τον έκανε δυστυχισμένο, ώστε να βγει και 'ευθαιαν;

-Θα το αντίληφθει, αλλά δεν θα θέλει να φύγει.

-Δηλαδή μου λες ότι θα καταλάβει πως αν μπει στον κύκλο θα δυστυχίσει, αλλά παρόλα αυτά θα μπει οικιοθελώς και δεν πρόκειται να ξαναβγει;

-Ακριβώς Μεγαλειότατε. Κανένας δεν θέλει να βγει από τον κύκλο του ενενήντα εννέα. Όσο και αν τον κάνει δυστυχισμένο. Θα μάθεις λοιπόν πως λειτουργεί ο κύκλος, αλλά εσύ θα χάσεις έναν εξαιρετικό υπηρέτη και το παλάτι έναν χαρούμενο άνθρωπο.

-Δεν με νοιάζει. Τι πρέπει να κάνουμε; Πότε ξεκινάμε;

-Σήμερα το βράδυ βασιλιά μου. Θα περάσω να σε πάρω. Θα έχεις ετοιμάσει ένα σακί με ενενήντα εννέα φλουριά. Ούτε ένα περισσότερο, ούτε ένα λιγότερο.

Πράγματι, την νύχτα ο σοφός πέρασε να πάρει τον βασιλιά. Πήγαν μαζί στο σπίτι και τον υπηρέτη, στην άκρη της αυλής του παλατιού, κρύφτηκαν και περίμεναν να δημερώσει. Μόλις αχνοφέγγισε και άναψε στο δωμάτιο ένα κερί, ο σοφός έβαλε στο σακούλι ένα μήνυμα που έλεγε:

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΣ ΣΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΠΙΔΗ ΕΣΙΑΙ ΕΞΟΡΗΣΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. ΑΠΟΛΑΨΕ ΤΟΝ. ΜΗΝ ΠΙΣΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΠΩΣ ΤΟΝ ΒΡΗΚΕΣ.

Έδωσε το σακί στην πόρτα του υπηρέτη, χτύπησε δύο φορές και έτρεξε να ξανακρυφτεί. Όταν υπηρέτης βγήκε ξαφνιασμένος, ο βασιλιάς παρακολουθούσε πίσω από έναν θάμνο. Τον είδε να διαβάζει το μήνυμα και να ανοίγει το πουγκί. Είδε την έκπληξη στο πρόσωπό του, το αρχικό φόβο, την χαχύριση, ερευνητική ματιά μήπως ήταν κανένας τριγύρω. Τον είδε να σφίγγει το πουγκί στην αγκαλιά του, να ανοίγει το πουκάμισο και να το βάζει στο στήθος του, να χώνεται γρήγορα σπίτι του. Μόλις άκουσαν την κλειδαριά να διπλοαμπαρώνει, ο βασιλιάς με τον σοφό πήλυσαν στο παράθυρο για να κατασκοπεύσουν. Ο υπηρέτης είχε ριζί στο πάτωμα τα πιστικά που ήσαν στο τραπέζι, αφήνοντας μόνο το κερί. Καθισμένος σε μια καρέκλα άδειασε το περιεχόμενο. Τα μάτια ήταν γουρλωμένα, κόντανε να βγουν έξω από τις κόγχες. Ήταν φανερό δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που έβλεπε. Ένα βουνο από χρυσά φλουριά. Ένας θησαυρός. Όλος δικός του. Αυτός που δεν είχε ποτέ ως τώρα στην ζωή ακουμπήσει έστω ένα χρυσό φλουρί, τώρα είχε ένα μικρό βουνο από αυτά. Δικά του. Αρχισε να τα χαζεύει και να τα κάνει στίβες. Τα κοίταζε πως άστραφταν στο φως του κεριού και χαζογελούσε. Τα συγκέντρωνε, τα σκόρπιζε για να ακούει το κουδούνισμά τους. Και όλο χαμογελούσε. Παίζοντας άρχισε να τοποθετεί σε στίβες των δέκα. Μια δεκάδα, δύο δεκάδες, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι... Ταυτόχρονα έκανε και το άθροισμα. Πενήντα, εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα, ενενήντα, εκατό... που είναι το τελευταίο; Ξαναμετρά μία μία τις στίβες να βρει το λάθος, τίποτα. Τα στήνει σε κολώνες, την μία δίπλα στην άλλη, μήπως κάποια προεξέχει... Τίποτα. Η τελευταία κολώνα ελλειμματική. Μόνο εννέα φλουριά. Κοιτάει ερευνητικά το τραπέζι, σηκώνει το κερί, γυρίζει το μέσα έξω στο σακούλι... Τίποτα. Γονατίζει και αρχίζει να ψάχνει στο πάτωμα. Δεν μπορεί τα φλουριά ΕΠΡΕΠΕ να είναι εκατό.

-Δεν είναι δυνατόν, μονολογούσε όσο έψαχνε. Κάπου πρέπει να μου έπεσε... κάπου πρέπει να είναι. Με λήστεψαν! Αλήτες! Κερατάδες! Με κλέψανε!

Γονατισμένος κοιτούσε πάνω στο τραπέζι, έβλεπε τις κολώνες με τα φλουριά και αισθανόταν πως κάτι του είχε διαφύγει. Δεν μπορεί, κάπου έκανε λάθος. Αδύνατον η μία κολώνα να είναι κουτσή. Αλλά το φλουρί που έλειπε, πουθενά. Τελικά σαν να το πήρε απόφαση. Ενενήντα εννέα φλουριά, είναι πολλά λεφτά... συλλογίστηκε. Μπορώ να ζήσω την υπόλοιπη ζωή σαν άρχοντας... συνεχίσει. Αλλά δεν είναι στρογγυλός αριθμός, ρε γαμώτο. Το εκατό, μάλιστα, είναι στρογγυλός αριθμός. Τώρα μου λείπει ένα.

Ο βασιλιάς και ο σοφός σύμβουλος κοιτούσαν από το παράθυρο. Το πρόσωπο του υπηρέτη δεν ήταν το ίδιο. Ήταν σκεπτικός, σκυθρωπός με χείλη στενά, τραβηγμένα. Με μάτια μισόκλειστα έξιζε το κεφάλι του. Κάτι σκεπτόταν. Μάζεψε τα φλουριά στο σακούλι και κοιτάζοντας χαχύριση ολόγυρα, το έκρυψε προσεκτικά, όσο πιο θάβουρα μπορούσε πίσω από ένα σωρό καυσόξυλα. Ύστερα πήρε χαρτί και μολύβι και κάθισε να κάνει λογαριασμούς.

Πόσο καιρό πρέπει να κάνω οικονομίες, ώστε να αποκτήσω και το εκατοστό φλουρί; Ο υπηρέτης μιλούσε μόνος, παραμιλούσε ασυναίσθητα. Θα βρω και δεύτερη δουλειά, θα δουλέψω σκληρά για ένα διάστημα, μέχρι να το κερδίσω. Μετά όμως μεγάλε... άραγμα... Ναι, με εκατό φλουριά, μπορεί ένας άνθρωπος να μην δουλεύει. Μπορεί να ζει δίχως σκοτούρες. Είσαι πλούσιος! Είσαι άρχοντας! Δεν υπάρχει λόγος να δουλεύεις αγόρι μου! Τελείωσε τους υπολογισμούς του. Αν δουλεύει σκληρά κι έβαζε στην άκρη όλο το μηνιαίο του και ότι έξτρα χρήμα-

τα έπαιρνε, σε πέντε το πολύ ξή χρόνια θα μπορούσε να αγοράσει ένα χρυσό φλουρί.

-Έξι χρόνια είναι πάρα πολλά, μονολόγησε. Θα μπορούσα όμως να βάλω και την γυναίκα μου να δουλέψει. Κάποια δουλειά θα βρει να κάνει στην πολιτεία. Θα μπορούσε να καθαρίζει σπίτια. Αλλά κι εγώ, πέντε η ώρα τελειώνω από το παλάτι. Μπορώ να κάνω το βοηθό σε κανένα μάστορα, δύο τρεις ώρες μέχρι να νυχτώσει.

Ξαναπίνει το μολύβι και αρχίζει πάλι τους υπολογισμούς. Με την έξτρα δουλειά τη δική του και την συνεισφορά της γυναίκας του θα μάζευε τα χρήματα για το φλουρί σε τρία χρόνια. Ξεκαλοουθούσε να είναι πολλός, πολλός καιρός.

Ίσως θα μπορούσαμε να κάνουμε και κάποιες οικονομίες. Να πουλήσουμε ως πούμε λίγο από το φαγητό. Έτσι κι αλλιώς το πολύ φαί, κακό κάνει. Άσε που μια και είναι τζάμπα, το έχουμε παρακάνει. Και τα χειμωνιάτικα παπούτσια. Τι χρειάζονται; Μπαινι η Άνοιξη. Έρχονται ζέστες. Και τα επανωφόρια μπορώ να το πουλήσω. Να πουλήσω... Να πουλήσω... Πρέπει να γίνουν θυσιές. Άλλωστε θα πιάσουν τόπο. Σε δύο χρονιάκια το πολύ θα αγοράσουμε το φλουρί που μας λείπει και μετά... ποίος μας πνάνει μετά. Θα εμιαστείτε πλούσιοι. Ότι μας γυαλίζει θα το αγοράζουμε. Αυτό είναι. Δύο χρόνια στο τούνελ και μετά...

Ο βασιλιάς και ο σύμβουλος γύρισαν στο παλάτι. Ο υπηρέτης είχε μπει στον κύκλο του ενενήντα εννέα.

Τους μήνες που ακολούθησαν, ο υπηρέτης έβαλε σε εφαρμογή τα σχέδια που είχε αποφασίσει εκείνο το πρωινό. Δουλεύει πολύ, κουραζόταν, κακοκοιμόταν, αλλά επέμενε στην απόφασή του. Ένα πρωινό, μπήκε με το πρωινό στο δωμάτιο του βασιλιά, άργος, κακόκεφος, αμίλητος, όπως συνήθιζε τελευταία.

-Μα καλά, τί έπαθες εσύ, ρωτά τάχα ανήκερος ο βασιλιάς.

-Μια χαρά είμαι Μεγαλειότατε. Θέλετε τίποτε άλλο;

-Μέρες έχω να σε ακούσω να τραγουδάς. Σου συμβαίνει κάτι;

-Αν δεν κάνω λάθος, η δουλειά μου είναι σας σεβίρω και να σας βοηθώ να ντυθείτε. Δεν κάνω τη δουλειά μου; Την κάνω και μάλιστα άψογα, συνεχίσει. Δεν με προσάβατε για γελοιοποίηση ούτε για τραγουδιότη.

Μετά από μερικούς μήνες, ο βασιλιάς έδωσε τον υπηρέτη από το παλάτι. Δεν είναι ευχάριστο να περιβάλλεσαι από κακόκεφους, μορτζούφληδες υπαλλήλους.

Ο ασπιρομάλλης ψυχαναλύτης έκανε μια παύση και κοίταξε προσεκτικά τον ασθενή του. Προσπάθησε να διαβάσει τα συναισθήματα από την ιστορία στο πρόσωπό του. Ανακάθισε στην πολυθρόνα του, πήρε το ποτήρι δίπλα του και ρούφηξε μια μεγάλη γουλιά καφέ. Καθάρισε την φωνή του και συνέχισε: Βλέπεις Ντεμιάν, εσύ, εγώ και όλοι μας έχουμε εκπαιδευθεί σε αυτήν την ηλίθια ιδεολογία.

Πάντοτε κάτι μας λείπει για να νιώσουμε ικανοποιημένοι, και δυστυχώς μόνο αν είσαι ικανοποιημένος μπορείς να απολαύσεις όσα έχεις. Γι αυτό, μάθαμε πως τάχα η ευτυχία θα έλθει όταν ολοκληρώσουμε αυτό που μας λείπει... Και επειδή πάντα κάτι λείπει, ξαναγυρίζουμε στην αρχή και δεν απολαμβάνουμε ποτέ την ζωή... Τι θα συνέβαινε όμως, αν η φώτιση ερχόταν στις ζωές μας και αντιλαμβανόμαστε, έτσι ξαφνικά, ότι τα ενενήντα εννέα φλουριά μας είναι το 100% του θησαυρού; Ότι δεν μας λείπει τίποτα, κανένας δεν μας έκλειψε τίποτα, το εκατό δεν είναι καθόλου πιο στρογγυλός αριθμός από το ενενήντα εννιά; Ότι αυτό, είναι μόνο μια παγίδα, ένα καρότο που έβαλαν μπροστά μας, για να εμιαστείτε βλάκες, για να σέρνουμε το κάρο, κουρασμένοι, κακόκεφοι, δυστυχισμένοι και συμβιβασμένοι; Μια παγίδα για να μην σταματήσουμε ποτέ να σπρώχνουμε και να μείνουν όλα όπως έχουν. Αιώνιώς τα ίδια. Πόσα θα άλλαζαν αν μπορούσαμε να απολαύσουμε τους θησαυρούς μας, έτσι ακριβώς όπως είναι. Έτσι ακριβώς όπως τους κατέχουμε. Προσοχή όμως Ντεμιάν.

Το να παραδεχτείς ότι το ενενήντα εννέα ο θησαυρός, δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψεις τους στόχους σου. Δεν σημαίνει άραγμα, συμβιβασμός με οτιδήποτε. Γιατί άλλο το να παραδέχεσαι, κι άλλο το να συμβιβάζεσαι. Αυτό όμως, είναι σε άλλο παραμύθι.

από το βιβλίο του Αργεντινού ψυχοθεραπευτή Χόρχε Μπουκάι, "Να σου πω μια Ιστορία"

Ανασυγκρότηση Επιτροπής Ανακύκλωσης

Η Επιτροπή Ανακύκλωσης χαρτιού, πλαστικού και αλουμινίου ανασυγκροτείται με την προσθήκη και άλλων εργαζομένων με συγκεκριμένα καθήκοντα και χώρους, ως εξής:

- 1) Εφημερείο: Προϊσταμένη Φωτεινή Αντωνιάδου και Αντικαθιστώσα Ειρήνη Αλεξανδρή.
 - 2) Πύλη-Υπηρεσία Ασφάλειας: Τζένη Δεδούση με ευθύνη της και των εξωτερικών μπλε κάδων του Εφημερείου και του συρμάτινου του Χειρουργικού τομέα.
 - 3) Αποστείρωση: Προϊσταμένη Γεωργία Μεθυμάκη και ο Νοσηλεύτης Δημήτρης Ζέρβας.
 - 4) Τραπεζαρία: Επόπτρια Υγείας και μέλος της Ε.Ι.Α Νίκη Οικονόμου.
 - 5) Μαγειρεία: Γεωργία Καλαμάτα εργαζόμενη στο Συνεργείο Καθαρισμού, με την αρωγή του Προϊσταμένου Μαγειρείων Παναγιώτης Μυλωνά.
 - 6) Γραφείο Οδηγών: Σπυρίδων Τσαμπάς
 - 7) Τράπεζα Ρούχων: Σοφία και Κώστας Βιταλάκης, Όπως πάντα σαν το δικός τους δημιούργημα.
 - 8) Κυλικείο: Ηλίας Γιαννούλης.
 - 9) Ψυχιατρική και οι μπλε κάδοι απέναντι: Νοσηλεύτρια Αργυρώ Χαρολαμποπούλου και Ψυχολόγος Αθανάσιος Τσελεπής.
 - 10) 9η κλινική: Προϊσταμένη Μαρία Παλαμιώτου και Αντικαθιστώσα Σούλα Τσίτσικα.
 - 11) 5η κλινική: Προϊσταμένη Αμαλία Νικολακάκου.
 - 12) 4η κλινική: Προϊσταμένη Πασχαλιά Δαλίδου, η οποία όταν σταμάτησε η ανακύκλωση στις νοσηλείες κατόπιν απόφασης της αρμόδιας επιτροπής πριν λίγους μήνες, πρότεινε να τοποθετηθούν στο γραφείο της μικροί κάδοι ανακύκλωσης, το ίδιο έκαναν και τρεις άλλες Προϊσταμένες στα γραφεία τους. Ήταν σπιθαμή για την νέα εποχή της ανακύκλωσης.
 - 13) Διοίκηση: Διοικητικός Αθηνά Δούσου από τον πυρήνα της ανακύκλωσης υπεύθυνη και για τους μπλε κάδους απέναντι από τη Διοίκηση και απέναντι από το τηλεφωνικό κέντρο.
 - 14) 12η κλινική: Ιατρός Μερσότη Μανταίου. Επίσης εποπτεύει και τους απέναντι της κλινικής κάδους.
 - 15) Αναισθησιολογικό: Ελευθερία Κούκου η οποία είναι μέλος της επιτροπής ανακύκλωσης από πολλών ετών.
 - 16) Ο Γεωπόνος Στρατάκος Άρης και ο Διοικητικός Υπάλληλος Γιώργος Δεδούσης, μέλη της Επιτροπής Ανακύκλωσης, αναλαμβάνουν το κτίριο των γραφείων κίνησης και τους απέναντι κάδους, καθώς και τη μορφοποίηση των συρμάτινων κάδων, που χρησιμεύουν για τη συλλογή των μεγάλων χαρτόκουτων.
 - 17) Η Λυγερή Καποπούλου και ο Γεώργιος Βάρδης συνεισφέρουν σημαντικά στο έργο της ανακύκλωσης και ανταποκρίνονται οσάκις χρειασθεί.
 - 18) Η Υπεύθυνη της Επιτροπής Ιατρός Δήμητρα Νικολακάκου αναλαμβάνει όλα τα υπόλοιπα έως ότου ανταποκριθούν και άλλοι εθελοντές.
- Ευχαριστούμε πολύ όλες και όλους τους προαναφερθέντες, όπως και το Συνεργείο καθαρισμού και όσες και όσους ενεργά συμβάλλουν στο διττό σκοπό της ανακύκλωσης.

Επιτροπή Ανακύκλωσης

"Μεταξωτοί" Άνθρωποι...

Το είχε πει σε μια συνέντευξή του ο αιμίμητος Νίκος Καρούζος: "Μεταξωτοί άνθρωποι". Μιλούσε για κάποιους χωρικούς που είχε συναντήσει στη Λέσβο. Αγράμματοι ήταν, αλλά σοφοί. Και, προπάντων, τρυφεροί με τους άλλους. Απαλοί, χωρίς γωνίες που κόβουν, χωρίς καχυποψία, δίχως έπαρση και επιθετική ειρωνεία που πληγώνει. Μεταξωτοί άνθρωποι ...;;;

Μου 'μεινε αυτός ο χαρακτηρισμός. Χαράχτηκε μέσα μου. Κι από τότε ένα νέο κριτήριο λειτουργεί στις αξιολογήσεις μου για τους ανθρώπους: η συμπεριφορά και η στάση τους σε "ασήμαντα" πεδία της καθημερινότητας. Αυτά που συνήθως τα προσπερνάμε ή δεν τα παρατηρούμε, γιατί δεν μας απασχόλησαν ποτέ οι εκφάνσεις της "μεταξωτής συμπεριφοράς" ...; Βέβαια οι άνθρωποι δεν συγκροτούν ως χαρακτήρες ένα συμπλαγές όλον, αλλά ένα αντιπρακτικό σύνθεμα, στο οποίο συνυπάρχουν "μεταξωτά" στοιχεία και ακάνθινες απολήξεις. Γι' αυτό και είναι κάπως παρακινδυνευμένα τα άμεσα και οριστικά συμπεράσματα για το "είναι" των ανθρώπων ...;

Παρ' όλα αυτά, προσωπικά, διακινδυνεύω την εξαγωγή συμπερασμάτων παρατηρώντας μικρές "ασημαντες" κινήσεις στις παρέες, στον εργασιακό χώρο και στο "δάσος" του καθημέρα, όταν συγχρωτίζομαι με αγνώστους. Και συνήθως δεν πέφτω έξω. Διότι τα γνωρίσματα αυτά αποκαλύπτουν πειστικά τον εσωτερικό κόσμο του άλλου. Τουλάχιστον σε μεγάλο βαθμό ...;

Φερ' ειπείν, "σκαβώνομαι" από εκείνους που δεν ορμάνε να πιάσουν την καλύτερη θέση στο τραπέζι μιας ταβέρνας. Θεωρώ την κίνηση αυτή απότοκο καταγωγικής ευγένειας και γενναιοδωρίας, η οποία αδιαφορεί για το ιδιωφέλες και συμφέρον. Αντίθετα, οι άνθρωποι που σπεύδουν φουριόζοι για μια καλή θέση καταχωρίζονται μέσα μου σαν αρπακτικά. Και -το 'χω παρατηρήσει- έτσι συμπεριφέρονται, σαν αρπακτικά, και σε άλλα ζωτικά και κρίσιμα πεδία...

Κάποτε βρέθηκα σ' ένα τραπέζι, στο οποίο κυριαρχούσαν οι "επώνυμοι". Απέναντί μου καθόταν ένας πολύ γνωστός καλλιτέχνης, μεγάλο όνομα, ο οποίος ούτε φλυαρούσε ούτε ακκιζόταν όπως κάποιος άλλος στη συντροφιά. Όταν άρχισαν να καταφθάνουν τα πρώτα κοινά πιάτα, ήταν ο μόνος που δεν επέπεσε για να εξασφαλίσει τη μερίδα του, αλλά ρωτούσε τους διπλανούς του και μοίραζε πρώτα στους άλλους και μετά, ό,τι έμενε, κρατούσε για τον εαυτό του. "Μεταξωτός άνθρωπος", σκέφτηκα...

Η μεταξωτή συμπεριφορά δεν παραπέμπει απαραίτητως -ή κυρίως- στο σαβουάρ βιβρ και στους "καλούς τρόπους" εν γένει. Τέμνεται σε κάποιες περιπτώσεις, αλλά δεν αποτελεί αποτύπωμα διδαχθείσης μεθόδου για το φέρεσθαι.

Εδώ, το "μετάξι" είναι αυτοφύδες ή προϊόν δουλεμένου χαρρακτήρα. Είναι ο τρόπος που ο άλλος βλέπει τους συνανθρώπους του. Είναι η θέση του κόσμου χωρίς τα εγωιστικά γυαλιά του προσωπικού ωφελισμού. Είναι, ευρύτερα, η υποταγή του ατομικού συμφέροντος στη συλλογικότητα, χωρίς βέβαια η "μεταξωτή συμπεριφορά" να φτάνει σε σημείο υπονόμησης προσωπικών δικαιωμάτων και δικαίων. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να αδικεί τον εαυτό του... Όμως, προσέξτε μια λεπτή απόχρωση: ποτέ ένας "μεταξωτός άνθρωπος" δεν νιώθει κορόιδο, όταν άλλοι τον προσπερνούν -στη σειρά μιας καντίνας ή στην ιεραρχία- χρησιμοποιώντας αθέμιτα μέσα και μεθόδους.

Το "άφες αυτοίς" είναι ριζωμένο μέσα του. Αποτελεί μέρος του αζιακού του κώδικα. Ξέρει τι γίνεται στην "αγορά". Αλλά συνειδητά δεν συμμετέχει στο εξοντωτικό αυτό παιχνίδι. Απέχει χωρίς να κλαυθμηρίζει.

Γιατί, εκτός από μετάξι, τέτοιοι άνθρωποι διαθέτουν και ένα σκληρό κοίτασμα, που τους επιτρέπει να είναι ταυτόχρονα στωικοί και γρανιτένιοι. Ένας από αυτούς έγινε φίλος μου - και το κατάλαβα από την πρώτη στιγμή ότι θα συμβεί αυτό. Πρώτη μέρα στη μονάδα γύρισε από τη σκοπιά και μήπε στη σειρά για φαγητό. Ήταν τρίτος από το τέλος. Τότε ακούστηκε ο μάγειρας να λέει ότι έμειναν μονάχα δύο μερίδες. Ο Κωστής πλησίαζε, ήταν ένας από τους δύο τυχερούς. Αλλά μόλις άκουσε τον μάγειρα, έφυγε αθόρυβα παραχωρώντας τη θέση του στον επόμενο. Έτσι. Αθόρυβα, αυτοθυσιαστικά, γενναιοδωρα, χωρίς να το κάνει θέμα...

Οι "μεταξωτοί άνθρωποι", λοιπόν. Που μιλούν ελάχιστα για τον εαυτό τους. Που χαίρονται με τις επιτυχίες των άλλων. (Σημ.αποστολ: "Το να κλαις μετά κλαίωντων ανθρώπων. Το να χαίρεσαι μετά χαϊρόντων αγγελικών") Που δεν σπεύδουν χαϊρέκακα να "κάνουν πλάκα", δήθεν χαριεντιζόμενοι, με εξωτερικά γνωρίσματα που πονάνε τους άλλους... Εκείνοι, που δεν σπερμολογούν διακινώντας φήμες. Εκείνοι που υπερασπίζονται σθεναρά κάποιον απόντα όταν λιοδορείται σε μια παρέα, χωρίς να είναι φίλος τους, αλλά επειδή νιώθουν ότι αδικείται...

Οι μεταξωτοί άνθρωποι. Όσοι προσέχουν τι λες, και δεν είναι ωσει παρόντες στην κουβέντα, με το μυαλό τους στο τι θα πουν οι ίδιοι για να εντυπωσιάσουν. Άνθρωποι με ανοιχτούς πόρους και πλατιά καρδιά... Υπεράνθρωποι; Όχι. Απλώς, μεταξωτοί... Φαίνονται από μακριά. Αρκεί να προσέξεις "μικρές", "ασημαντες" κινήσεις στο φέρεσθαι των ανθρώπων...

Γιάννης Τριάντης
πρωτοδημοσιεύθηκε στα Επίκαιρα

Εθελοντική Αιμοδοσία

Με την επάνοδο από της διακοπές έγινε νέο κάλεσμα για εθελοντική αιμοδοσία. Το Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου 2012 προσήλθαν δώδεκα άτομα, εκ των οποίων δυστυχώς μόνο τα τέσσερα κρίθηκαν κατάλληλα για να δώσουν αίμα. Νέο κάλεσμα γίνεται για τις **20 Οκτωβρίου 2012 το πρωί 10- 12** στην Αιμοδοσία του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία". Όσοι πιστοί, κάτω των 62 ετών, προσέλθετε.

Βάσω Πραλιώτη

The genesis of classical drama

Δεν χρειάζεται να ξέρεις αγγλικά για να διαβάσεις το παρακάτω κείμενο!

"The genesis of classical drama was not symptomatic. Aneuphoria of charismatic and talented protagonists showed fantastic scenes of historic episodes. The prologue, the theme and the epilogue, comprised the trilogy of drama while synthesis, analysis and synopsis characterized the phraseology of the text. The syntax and phraseology used by scholars, academicians and philosophers in their rhetoric, had many grammatical idioms and idiosyncrasies.

The protagonists periodically used pseudonyms. Anonymity was a syndrome that characterized the theatrical atmosphere.

The panoramic fantasy, the mystique, the melody, the aesthetics, the use of the cosmetic epithets are characteristics of drama.

Even though the theaters were physically gigantic, there was no need for microphones because the architecture and the acoustics would echo isometrically and crystal - clear. Many epistemologists of physics, aerodynamics, acoustics, electronics, electromagnetics can not analyze - explain the ideal and isometric acoustics of Hellenic theaters even today.

There were many categories of drama: classical drama, melodrama, satiric, epic, comedy, etc. The syndrome of xenophobia or dyslexia was overcome by the pathos of the actors who practiced methodically and emphatically. Acrobatics were also euphoric. There was a plethora of anecdotal themes, with which the acrobats would electrify the ecstatic audience with scenes from mythical and historical episodes.

Some theatric episodes were characterized as scandalous and blasphemous. Pornography, bigamy, homophilia, nymphomania, polyandry, polygamy and heterosexuality were dramatized in a pedagogical way so the mysticism about them would not cause phobia or anathema or taken as anomaly but through logic, dialogue and analysis, scepticism and the pathetic or cryptic mystery behind them would be dispelled.

It is historically and chronologically proven that theater emphasized pedagogy, idealism and harmony. Paradoxically it also energized patriotism, a phenomenon that symbolized ethnically character and phenomenal heroism."

Αλήθεια... Υπάρχει κάποιος που δεν κατάλαβε τι έλεγε το παραπάνω άρθρο;

<http://unews.pathfinder.gr/culture/do-you-speak-english.html>

Απλοποίηση ελληνικής γλώσσας!!!

Ι αλίθια ίνε ότι πράγματι θα απλοπιθί ι γλώσα κε θα δεν θα χριάζετε να ταλεπορουντε τα πεδιά μας με τιν εκμάθισι τις γραμματικής. Εξάλου, ίνε κε πιο ορέα ι ικόνα τις απλοπιμίνης γλώσσας.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΟ...

Την απλοποίηση της ελληνικής γραφής ζητά ο κύριος ευρωβουλευτής Μάριος Ματσάκης, με σχετική εισήγηση που υπέβαλε προς τον υπουργό Παιδείας της Κύπρου Ανδρέα Δημητρίου. Την πρόταση του κοινοποίησε και στους Έλληνες ευρωβουλευτές.

Ο κ. Ματσάκης προτείνει στον Κύπριο υπουργό τη σύσταση μιας ολιγομελούς επιτροπής γλωσσολόγων, οι οποίοι θα μπορούσαν, εμπειροστατωμένα να ενδιατρίψουν επί του θέματος και να δώσουν μια επιστημονικά έγκυρη πρόταση για τον εκμοντερνισμό/ απλοποίηση της Ελληνικής γραφής.

Στην επιστολή του ο Κύριος ευρωβουλευτής παραθέτει ως τροφή για σκέψη τα εξής:

1. Να καταργηθούν τα γράμματα 'η' και 'υ' και να αντικατασταθούν από το γράμμα 'ί'.

2. Να καταργηθεί το γράμμα 'ω' και να αντικατασταθεί από το γράμμα 'ο'.

3. Να καταργηθούν οι εξής συνδυασμοί γραμμάτων και να αντικατασταθούν ως εξής: αι→ε, ει→ι, οι→ι, ιυ→ι, αυ→αβ, ευ→εβ.

4. Να καταργηθεί η χρήση του 'γγ' και να αντικατασταθεί από το 'γκ'.

5. Να καταργηθεί το τελικό γράμμα 'ς' και να αντικατασταθεί από το γράμμα 'σ'.

Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω αλλαγών, αναφέρει ευρωβουλευτής, το Ελληνικό αλφάβητο θα έχει μόνο 21 γράμματα (α, β, γ, δ, ε, ζ, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ) και ένα μόνο δίψηφο (το 'ου')...

Ο κ. Ματσάκης υποστηρίζει ότι η απλοποίηση της Ελληνικής γραφής καθίσταται αναγκαία μέσα στα πλαίσια μιας τάσης ενωτικής πορείας των γλωσσών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπλέον, μια τέτοια αλλαγή θα καταστήσει την Ελληνική γραφή πιο απλή και πολύ πιο εύχρηστη. Ιδιαίτερα όσον αφορά την χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή και σε σχέση με μεγάλο αριθμό ατόμων που έχουν διάφορες μορφές δυσλεξίας'.

Προσώθησε το mail αυτό για την ενημέρωσή του κόσμου για τη νέα αυτή και δόλια ανθελληνική επίθεση, με το πρόσχημα διήθεν του εκουγχρονισμού της (ήδη επικίνδυνα ρημαγμένης τα τελευταία χρόνια) γλώσσας μας!

Θα ήθελα να προσθέσω και τα εξής: Ας τολμήσει κάποιος ξένος να προτείνει σε Γάλλο να εξαλείψει τους τρεις τόνους, ή να γράψει το beaucoup→beau, ή το couteau→cou. Ας τολμήσει να προτείνει σε ένα Άγγλο να γράψει αντί thought -thot, αντί wrought→rot, ή σε ένα Γερμανό να γράψει αντί Gemutsbeschaffenheit→Gemutsbesafenheit, ή αντί Erbschleicher→Erbsleier και θα δούμε τι θα γίνει!!

http://tro-ma-kiko.blogspot.gr/2011/11/blog-post_5866.html

Γαύδος

Παλιό, καλοί μου φίλοι,

Το μήνυμα που σας στέλνω είναι από τους νέους μου φίλους από τη Γαύδο, οι οποίοι έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στη διάσωση του Ελληνικού Πνεύματος και της Ελλάδας. Θεωρώ ότι η αγωνία τους αξίζει μια σκέψη από τον καθένα μας, και -για όσους το αποφασίσουν- την υποστήριξή μας και το μοίρασμα της αγωνίας αυτής με άλλους φίλους μας!

Καλό φθινόπωρο! Καλή δύναμη σε όλους μας!

Με πολλή εκτίμηση
Ελεάνα Μπουγιούρη

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΓΑΥΔΟΣ

Αγαπητοί κάτοικοι και φίλοι της Γαύδος,

Υπάρχει ένα πολύ σοβαρό θέμα που απαιτείται να νησι μας οι αφορά στην εξάρτηση φυσικού αερίου και πετρελαίου στην περιοχή της Γαύδος και της νότιας Κρήτης. Είναι ένα θέμα όχι μόνο της Γαύδος, αλλά ολόκληρης της Ελλάδας και της Μεσογείου.

Ποια είναι η δική μας άποψη για αυτό;

Αν και κανείς δεν μας ρωτάει, εμείς μιλάμε! Μιλάμε γιατί να είναι άγρια, ώστε να μπορούμε να συνεχίσουμε να ζούμε εδώ.

Η γνώμη μας είναι σημαντική!

Μπορείτε να στείλετε τις ιδέες και τις προτάσεις στη διεύθυνση savagavdos@gmail.com

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
www.gavdosnewspaper.wordpress.com
σελίδα 1

Για περισσότερες πληροφορίες:
<http://gavdosnewspaper.wordpress.com>

Νέο Σύστημα Εκπαίδευσης

Το έγραψε ο *Nouvel Observateur*. Σκηνή που έζησε ένας αναγνώστης στο σουπερ Μάρκετ.

Μια ηλικιωμένη Κυρία βρίσκεται μπροστά στο ταμείο και περιμένει να πληρώσει. Πίσω της ένας μπόμπιρας 9-10 χρονών, σπρώχνει το καρότσι με τα πράγματα της μητέρας του στα πόδια της ηλικιωμένης Κυρίας. Μια δυο φορές, πέντε, δέκα. Η ηλικιωμένη στρέφεται προς το παιδί και του λέει να σταματήσει. Το αγοράκι κάνει πως δεν ακούει και σπρώχνει το καρότσι μια δυο τρεις φορές. Η ηλικιωμένη απευθύνεται στη μητέρα του. "Κυρία σας παρακαλώ πέστε του να σταματήσει, με πονάει πολύ!

- Όχι, απαντάει με ύφος η μητέρα. Το σύστημα μου εκπαίδευσης είναι να αφήνω το παιδί να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς απαγορεύσεις. Έτσι συνειδητοποιεί μόνο του το ότι οδική τους άλλους. Είναι πολύ αποτελεσματικό!

Πίσω από τη μάνα και το γιό στέκεται ένας νεαρός δεκαεννέα χρονών και περιμένει τη σειρά του με τα ψώνια στα χέρια ανάμεσα στα οποία και ένα βάζο με μαρμελάδα. Ξεβιδώνει με ηρεμία το καπάκι της μαρμελάδας και αδειάζει το περιεχόμενο στο κεφάλι της μητέρας του πιτσιρικού. Η μάνα διαμαρτύρεται φουρισμένη. Ο νεαρός την κοιτάζει και γελάει.

- Ξέρετε, λέει πηγμένος από τα γέλια, και γω μεγάλωσα με τις ίδιες αρχές που μεγαλώνατε και σεις το γιό σας, συμπεριφέρομαι όπως μου έρθε!

Η ηλικιωμένη Κυρία ικανοποιημένη λέει στην ταμιά: το βάζο με τη μαρμελάδα το χρεώνετε σε μένα, παρακαλώ!

Ντίνας Σιδερίδης

Μόνο στην Ελλάδα θα μπορούσε να δοθεί

Ο μεγάλος Γερμανός συγγραφέας Έρχαρτ Κέστνερ έκανε την εξής εξομολόγηση. "Στα 1952 πήγα για πρώτη φορά μετά το πόλεμο, στην Αθήνα. Η γερμανική πρεσβεία, όταν άκουσε πως είχα πρόθεση να πάω στη Κρήτη, μου συνέστησε, επειδή ήταν πολύ νωρίς ακόμα και οι πληγές από τη γερμανική κατοχή ανεπούλωτες, να λέω πως είμαι Ελβετός. Αλλά εγώ τους ήξερα τους Κρήτες. Από την πρώτη στιγμή είπα πως ήμουν Γερμανός και όχι μόνο δεν κακόπαθα, αλλά ξανάζησα παντού όπου πέρασα τη θρυλική κρητική φιλοξενία".

Ένα σούρουπο, καθώς ο ήλιος βασιλευε, πλησίασα το γερμανικό νεκροταφείο, έζημ με μόνο σύντροφο τις τελευταίες ηλιαχτίδες. Έκανα όμως λάθος. Υπήρχε εκεί και μια ζωντανή ψυχή, ήταν μια μαυροφρομένη γυναίκα. Με μεγάλη μου έκπληξη την είδα ν' αψάβει κεριά στους τάφους των Γερμανών νεκρών του πολέμου και να πηγαίνει μεθοδικά από μνήμα σε μνή-

μα. Την πλησίασα και τη ρώτησα. Είστε από εδώ; Μάλιστα. Και τότε γιατί το κάνετε αυτό; Οι άνθρωποι αυτοί σκότωσαν τους Κρητικούς". Και γράφει ο Κέστνερ. "Η απάντηση, μόνο στην Ελλάδα θα μπορούσε να δοθεί". Απαντά η γυναίκα.

"Παιδί μου, από τη προφορά σου φαίνεται ξένος και δεν θα γνωρίζεις τι συνέβη εδώ στα 41 με 44. Ο άντρας μου σκοτώθηκε στη μάχη της Κρήτης κι έμεινα με το μονάκριβο γιο μου. Μου τον πήραν οι Γερμανοί όμηρο στα 1943 και πέθανε σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως, στο Σαξενχάουζεν. Δεν ξέρω πού έφυγε το παιδί μου. Ξέρω όμως πως όλα αυτά ήταν τα παιδιά μιας κάποιας μάνας, σαν κι εμένα. Και ανάβω στη μνήμη τους, επειδή οι μάνες τους δεν μπορούν να 'ρθουν εδώ κάτω. Σίγουρα μια άλλη μάνα θα ανάβει το καντήλι στη μνήμη του γιού μου".

Σωστά έγραψε ο Γερμανός, ότι "Μόνο στην Ελλάδα θα μπορούσε να δοθεί η απάντηση αυτή". Λέμε εμείς, Ναι, στην Ελλάδα την ταλαιπωρημένη και απ' όλους αδικημένη.

<http://vatopaidi.wordpress.com/2011/>

Επισκεφθείτε

το Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας **"Επι κοινωνία εν τύπω"**.
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σκοπός του Συλλόγου είναι :

- Αφιλοκερδής και εθελοντική βοήθεια
- Οικονομική ενίσχυση
- Ψυχολογική και συμβουλευτική υποστήριξη
- Συμπράσταση
- Σε πρόσωπα με σοβαρά προβλήματα υγείας που είναι:
 - Νοσηλευόμενα ή περιθαλπόμενα στο ΝΝΘΑ
 - Άτομα που εργάζονται στο Νοσοκομείο μας
 - Μέλη οικογενειών τους που χρήζουν οικονομικής ή ψυχολογικής στήριξης

ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ

Το ΜΕΡΟΠΕΙΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

Διαθέτει **τρίκλινα και δίκλινα δωμάτια στη νέα σύγχρονη ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ** κυριών στην Καλλιθέα, οδός Μενελάου 96, με άψογη φροντίδα και περιποίηση από ειδικευμένο προσωπικό (Γιατρός, Νοσηλεύτριες, Κοινωνική Υπηρεσία).

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

210-9571134 210-9571132 210-9219398

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Με τα χρήματα της διαφήμισής σας θα καλυφθούν βασικές ανάγκες συνανθρώπων μας που περνούν δύσκολες στιγμές της ζωής τους

Η εφημερίδα είναι μηνιαία και εκδίδεται σε 2.500 φύλλα. Διανέμεται δωρεάν σε Νοσοκομεία της 1^{ης} ΥΠΕ: Π.Γ.Κ.Ν. Αθηνών "Γ.Γεννηματάς", Π.Γ.Ν.Ν.Θ.Α. "Η Σωτηρία", "Ερυθρός Σταυρός", "Ελπίς", "Ερρίκος Ντυνάν", "Αγ. Σάββας", "Ιπποκράτειο", "Σισμανόγλειο", και Μαιευτήρια "Ελενας" και "Αλεξάνδρας".

Π λ η ρ ο ρ ι ε ς τηλ: 2107763638 fax: 2107707211

ΟΜΑΔΕΣ ΓΟΝΕΩΝ

Οι ομάδες γονέων απευθύνονται σε γονείς παιδιών κάθε ηλικίας και μέλλοντες γονείς, οι οποίοι επιθυμούν να ενισχύσουν τις δεξιότητές τους στο γονεϊκό τους ρόλο, να κατανοήσουν καλύτερα τόσο τους εαυτούς τους όσο και τα παιδιά τους: τις ανάγκες τους, τις συμπεριφορές τους και τη σχέση τους μαζί τους.

Οι συμμετέχοντες έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν εκείνοι τα θέματα που τους ενδιαφέρουν περισσότερο και να τα επεξεργαστούν με βιωματικό τρόπο.

Ενδεικτική θεματολογία: τα αναπτυξιακά στάδια των παιδιών και οι ανάγκες τους σε κάθε στάδιο, σχέσεις και ρόλοι μέσα στην οικογένεια, η επικοινωνία με τα παιδιά, αυτοαντίληψη- αυτοεκτίμηση και αυτοπεποίθηση των παιδιών, η υγιής οριοθέτηση, η λειτουργική και συναισθηματική αυτονομία των παιδιών, μαμάδες και κόρες, μπαμπάδες και γιοι, bullying/σχολικός εκφοβισμός, γονείς και παιδί στην προεφηβεία και εφηβεία, σχέση αδερφών-ζήλεια και συγκρούσεις, ο ρόλος των παππούδων.

Κάθε ομάδα απαρτίζεται από λίγα μέλη (έως 10 άτομα) και συναντάται δύο φορές το μήνα για δύο ώρες κάθε φορά σε προσυμφωνημένη ημέρα και ώρα. Τις ομάδες θα συντονίζουν η Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπεύτρια Αθηνά Πατσουλέ και η Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας Μαρία Παπαφιλιππού.

Κόστος: 25 ευρώ/ μήνα

Τόπος συνάντησης: Ευφράνορος 34, Παγκράτι

Επόμενη έναρξη ομάδας: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

Επικοινωνία για δήλωση ενδιαφέροντος στο τηλ. 6936524523 ή με e-mail στο: mariapafilippou@hotmail.com

Η ταυτότητα
του ΕΙΚΟΝΑ:

Ο Κοινωνικός Συνεταιρισμός Περιρριμμένης Ευθύνης (Κοι.Σ.Π.Ε.) Αθήνας για την ψυχοκοινωνική και επαγγελματική αποκατάσταση νέων με ψυχοκοινωνικά προβλήματα «Η Εικόνα», είναι νομικό πρόσωπο φυσικού δικαίου με περιορισμένη ευθύνη των μελών του, αποτελεί Μονάδα Ψυχικής Υγείας και εντάσσεται στον 6ο Τομέα Ψυχικής Υγείας. Η Εποπτεία του ανήκει στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και ασκείται μέσω της Δ/νσης Ψυχικής Υγείας σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 2716/1999

ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ • ΝΕΦΕΛΟΠΟΙΗΣΗ
ΥΠΟΒΟΗΘΗΣΗ ΑΝΑΠΝΟΗΣ • ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ
ΑΝΑΡΡΟΦΗΣΕΙΣ • ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

**Έκπτωση 25%
Για τους αναγνώστες**

κεντρικά:
Σωκράτους 100-102, Καλλιθέα
τηλ.: 2109575358
υποκατάστημα:
Μεσογείων 209, Αθήνα
τηλ.: 2106752881
κιν. εφημερίας: 6932436258